

[Statsministeren]

OECD siger, at arbejdsløsheden vil falde i Danmark i 1985, ligesom vi har oplevet det i 1984.

Så siger hr. Svend Auken, at forbedringerne i Danmarks økonomi næsten udelukkende skyldes udviklingen i udlandet. Jeg vil endda sige, nå ja, var det udlandets skyld, så tager vi det med; det er da godt nok. Men jeg synes nu alligevel, vi skal opholde os et øjeblik ved den betragtning, og jeg spørger: er det udlandets skyld, at renten i Danmark er faldet fra omkring 22 pct. til omkring 15 pct.? Og jeg spørger: kan det være udlandets eller de internationale konjunkturers skyld for den sags skyld, at underskuddet i de danske statsfinanser er faldet fra udsigt til 80 mia kr. i 1982 til omkring 40 mia kr. til næste år? Kan det være udlandets skyld, at prisstigningerne er halveret? Jo, der har også været en afdæmpning i prisstigninger i udlandet, men har det mon været uden betydning for den stabile prisudvikling i Danmark, at vi for to år siden fik en regering, som fra første dag besluttede sig fast til at ville opretholde kronens værdi, således at vi omsider holdt op med at importere prisstigninger fra udlandet? Nej, det er vist ikke uden betydning. Eller kan det være udlandets skyld, at vi oplever, at der nu er flere i arbejde i Danmark, til trods for at der desværre er færre i beskæftigelse i de andre lande? Kan det være udlandets skyld, at vi oplever en rekordstigning i vore investeringer i byerhvervene på endog 25 pct.?

Kan det være – ja, nu må jeg stille det sidste spørgsmål – også være udlandets skyld, at vi har fået en firkloverregering? Nej, det er det jo ikke. Den fik vi, fordi socialdemokratiet gav op. Naturligvis spiller det en stor rolle for os, når den internationale konjunktur svinger og forbedres. Ja men det er slet ikke noget, vi behøver at diskutere, det er en selvfølge, men det har alligevel været helt afgørende. Det er jo også alle uafhængige økonomers vurdering, at fra oktober måned 1982 begyndte vi omsider at føre en ny politik herhjemme, og jeg føjer til, at vi havde ikke fået de positive resultater med en fortsættelse af den politik, socialdemokratiet stod for.

Jeg synes heller ikke, vi skal glemme i dag, at de fleste beslutninger, som har haft betydning for at få vendt udviklingen positivt i vort land, gik socialdemokratiet gennem de

to år imod. Lad mig nævne nogle væsentlige eksempler.

Socialdemokratiet gik imod begrænsningerne i de offentlige udgifter. Socialdemokratiet gik imod nedsættelsen af de kommunale bloktilskud. Socialdemokratiet gik imod suspensionen af dyrtidsordningen. Socialdemokratiet gik imod den stramme indkomspolitik, og socialdemokratiet stemte minsandten også imod finansloven, som var et bærende udtryk for den samlede økonomiske politik, firkloverregeringen har ført. Derfor synes jeg, det er retfærdigt at sige, at socialdemokratiet sandelig ikke har megen lod eller del i de positive resultater, der er opnået.

Der er én væsentlig undtagelse, og den skal jeg for at være elskværdig, som mit sind normalt byder mig, slutte med. Det er realrenteskatten. Her havde vi et samarbejde, og det siger jeg tak for. Det er forsonende, men det er, foreløbig, desværre, den enlige svale, som endnu ikke har gjort nogen sommer.

Formanden:

Vi går til anden runde.

Svend Auken (S):

Selv om det nok for tilhørerne kan være en lang debat at høre på, er 10 minutter ikke meget, når man skal svare så mange gode borgerlige ordførere og også statsministeren efter hans lange forsvarstale her til sidst, men jeg vil alligevel gøre forsøget.

Først til hr. Erhard Jakobsen – jeg ved ikke, om han stadig væk er her. Han spurgte: hvorfor ser socialdemokraterne aldrig på den socialdemokratiske politik, der føres af regeringerne i Sverige og i Frankrig? Det gør vi da i høj grad.

I dag har vi diskuteret betalingsbalancen. I 1982 var underskuddet på den svenske betalingsbalance 22 mia sv. kr. I år har de overskud på betalingsbalancen. Hvad gør vi i samme periode i Danmark? Vi øger underskuddet fra 11 til 18 mia kr. Franskændene har gjort det samme, og de spanske socialister har forsøgt at gøre det samme, som vi gerne ville have at den danske regering skulle gøre, nemlig bruge den chance, Danmark har fået efter meget hårde år med en negativ økonomisk vækst, til gavn for produktion og beskæftigelse her i landet, men sådan at gældsstiftelsen ikke fortsætter.